

Főoldal > Friss > Malajzia: brutális vásárlóerő és gazdaság – Szikszai László írása

FRISS ♦ KIÁLLÍTÁS

Malajzia: brutális vásárlóerő és gazdaság – Szikszai László írása

szerző Szikszai László 2017.04.12.

Kuala Lumpur, Malajzia: Sandokan országa, a Forma-1 Maláj Nagydíj és a Petronas. Nagyjából én is ennyit tudtam Malajziáról. És még annyit, amit néhai professzorom Dr. Molnár Sándor, a faanyag-ismerettanon – egyik kedvenc egyetemi tárgyam – mesélt: egy fában nagyon gazdag, kb. 47%-os erdőszűtségű trópusi ország.

Ázsia gazdagságáról és fejlettségének dinamikájáról már tavaly – Szingapúrban és Jakartában (Indonézia) volt szerencsém személyesen meggyőződni. Vendégszeretetről, barátságosságról, vidámságról a kiállítás alapítójának, egykori tulajdonosának fia, TJ Tan volt az előképem. Vele Kölnben és Szingapúrban találkoztam tavaly. Az országa is olyan, mint ő: barátságos, mindig mosolygós, segítőkész és nyitott.

Érdekes világ Ázsia

Kuala Lumpur is nagyon jó példát állított elénk: nagy szegénységből indultak, mint a többi gyarmat, a nyomai még mindig látszanak és itt sem mindenki gazdag. Azonban ma már például a bútorgyárakban többnyire más nemzetiségű (vietnámi, burmai, nepáli, stb.) emberek dolgoznak és nem a malájok (az európai minimálbér töredékéért). Egy maláj irodai dolgozó jobban keres, mint egy magyarországi irodista. A vásárlóerő és a gazdaság is brutális.

A reptéren írok. A hotelből forgalom nélkül 40 perc volt az út. Az első 5 perc után autópálya jellegű gyorsforgalmi úton haladtunk, ami legalább 2x2, de olykor 4x3 sávós volt. Tökéletes minőségű aszfalttal és a szalagkorlátok között parkhoz méltóan gondozott növényekkel.

A város olyan, mint egy hatalmas park, tele szigetszerű lakott részekkel, toronyházakkal. Legmagasabb köztük a Petronas ikertornya 452 méterével: sem magasságával, sem fényűzésében nem kiemelkedő, számtalan hasonló vagy akár szebb épület látható, érezhetően nem erre az egy épületükre alapoztak.

Az 5 nap alatt amit itt töltöttem, minden nap volt egy felhőszakadás, óriási mennydörgés, majd trópusi eső, hőmpolygó víz. Egy délután alatt annyi eső esik, mint nálunk egy hónapban. Nem csoda, ha minden üde zöld és magas a páratartalom. A levegő tisztának tűnik az óriási forgalom ellenére is.

Rengeteg autójuk van, többnyire vadonatúj ázsiai modellek, de sok európai autót is találunk: a legtöbb közülük a Mercedes (Forma-1), abból is a legnagyobb és legdrágább modellek, de a legújabb Bentley-k, Rolls Royce-ok és Porsche-k sem ritkák.

Az üzemanyag olcsó, 1 liter 2,50 MYR (maláj riugit), azaz 160 Ft/l. Azonban a panasz nem maradt el a sofőr részéről, hogy „nagyon drágul, nemrég még 1,70 volt” (110 Ft/l).

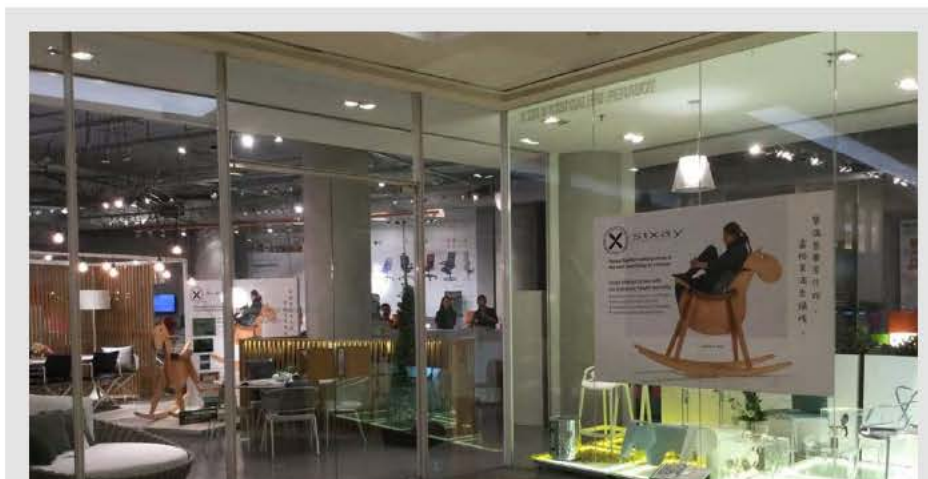
A tömegközlekedés kiváló és itt szembesültem vele, hogy mennyire multikulturális a város. Itt úgy tűnik, hogy a különböző vallású, nemzetiségű, kultúrájú, „pénztárcájú” emberek sokkal jobban vegyülnek. Mindenki mosolyog és segít. Szinte mindenki tud angolul, még a szegényebb bevándorlók is valamennyit.

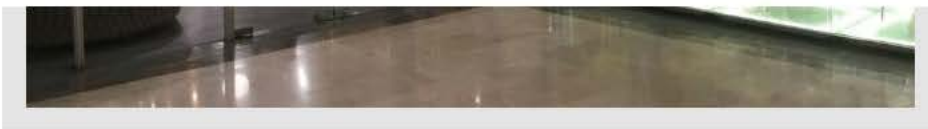
Térjünk hát a szakmára

A kiállítás színvonala számomra azért nem túl magas. Nem igazán találkoztam eredeti ötletekkel, sem pedig műszakilag jól legyártott bútorokkal. A rengeteg fa ellenére korpuszbútort csak műanyag fóliával borított MDF-ből gyártanak. Legalábbis csak ezeket láttam. A fólia viszont német, amire nagyon is büszkék. Itt minden, ami európai, egyenlő a magas minőséggel. Minden gyártó titkos vágya és álma Európában eladni, pedig ha tudnák, mennyivel izgalmasabb az ázsiai piac. A legmagasabb szinten is azon panaszkodnak, hogy a maláj belső piac kicsi (30-40 millió lakos). Pedig tömegesen épülnek akkora toronyházak, amelyekben darabjában több lakás épül, mint amennyi Magyarországon egy évben összesen. És, hogy mást ne is említsünk, ott van a szomszédban Kína, ahol egy Európai brand akár kétszeres áron tudja értékesíteni a termékeit, mint Európában.

A bútor itt nem az örökkévalóságnak készül.

Egy francia fiúval beszélgettem, aki tervezőként dolgozik és él Kuala Lumpurban. Többnyire az itt divatos színekről, formákról és anyagkombinációkról egy hálószoba program kapcsán. Ezeket a bútorokat itt 2-3 évre gyártják. Fontos, hogy olcsó legyen, mert ha más tetszik meg nekik, akkor könnyen megvehetik, a régit pedig kidobhatják. Ennek megfelelően nem is fektetnek túl sok munkát, anyagot és energiát az elkészítésükbe. Miután hiányoltam a konyhabútorokat, kiderült, hogy nem használnak konyhát, az utcán esznek. Mindenféle meleg étel könnyen elérhető az utcákon.

Büszke vagyok, hogy nemcsak kiállítást látogatni jöttem, hanem forgalmazó partnert látogatni és kapcsolatunkat építeni, fejleszteni is. Ez a cég 20 éve működik Kuala Lumpurban és csak jó nevű európai brandeket forgalmaz (bulthaup, Rolf Benz, Pottrona Frau, Minotti, stb.). Úgy sikerült bekerülnünk, hogy nagyon szeretik a lovakat, hintalovakat, és az alapításuk 20. évfordulóját a mi **PARIPÁinkkal** ünnepelték.

A bemutatótermék az én szememmel is csúcs, pedig láttam már pár jó boltot, forgalmazót. Rendkívül jó ízléssel, szépen összeválogatott enteriőrök, izléses dekoráció, semmi felesleges. Luxus pur.

Ők például el tudják adni itt a világ egyik legrágább konyháját, a bulhaupt-ot is. Még akkor is, ha az ázsiaiak nem otthon főznek.

Akik megveszik, azok tehetősebbek és nem azt eszik, amit a többség az utcán. Viszont akkor nem magukra főznek, hanem van erre külön személyzetük. Állítólag itt ez a legmenőbb, a felesleges luxus. Sokan vannak, akik azért vesznek Ferrarit, hogy legyen egy a garázsban, talán havonta egyszer használják, de jó, ha van. Megőrülnek azért, ami a gazdagságot, Európát szimbolizálja.

Az európai dizájn termékekhez a megszokottnál magasabb árúak a kínaiaké.

A legtöbb kiállító lakossági- és irodaszéket, ágyakat, matracokat állított ki. Sok volt az európai és amerikai irodabútorokat utánzó darab is. Találtam olyan irodaszéket, amely akár magamnak is elfogadnék: szép, polírozott alumínium lábak, jól működő görgőkön, ergonomiailag tökéletes ülés, jó állíthatóság, nem WOOW, de tökéletesen OK forma jó kidolgozással, bőr kárpit szép varrással.

Volt néhány a mezőnyből kiemelkedő kiállító is azért, ők mind a bútoraik esztétikai és műszaki minőségében, mind a kiállításmódjukban kiemelkedtek. Ezek olyan bútorok, amelyeket az Európából érkező igényesebb kereskedők is el tudnak adni.

Gyere el te is malajziai élménybeszámolómról, Zsámbékre. [További részletekért kattints ide.](#)

Magyarországon sajnos nem nagyon ismerek olyan márkát, amely velük versenyezhetne. Ne értékeljük hát alul az ázsiai gyártókat. Az a fejlődés, amire ők képesek, az a tempó, tudás- és fejlődési vágy nálunk sajnos nem általános. Pedig itthon is lenne potenciál. De hiányzik a támogatás, a közös összefogás és befektetés is, amit ők a jövőjükbe, fejlődésükbe investálnak. Minden kiállításra egy rakás szakértő utazását, tartózkodását fizetik, cserébe a tudásukért, információmorzsáikért, kapcsolataikért, amiből ők fel fogják építeni magukat.

Befektetnek a designba és nemcsak tessék-lássék módon, hanem komolyan.

Tényleg elhiszik, hogy fontos, nem csak beszélnek róla. Legalább is kívülről így tűnik.

Az európai luxusbútorok, illetve bármilyen jó nevű, befutott márkát tarolhat itt. Divatcégek, autók, szemüvegek, szórakoztató elektronika. De be is fektetnek jócskán a világmárkák ázsiai piaci értékesítésébe. Igényes és hatalmas plakátok, óriáskivetítők mindenütt. A fogyasztói társadalom ide is (rég) megérkezett.

DIZÁJN

SIXAY

Tetszik 20

Megosztás

Elküldöm

Join our job fair on 5-7 May 2017

Click for more details >

© Inter IKEA Systems B.V. 2017

EZ IS ÉRDEKES LEHET SZÁMODRA